

פרשת תצוה-זכור ~ ו' אדר תשפ"ה ~ גליון תק"א - שנה י"א

זהלכתא בנחמנ

שאלות ותשובות

בספר הקדוש ליקוטי
מוהר"ן עפ"י ספה"ק
ליקוטי הלכות ועוד
ספרי תלמידי רבינו
הק' וכן לפי דברי צדיק
דורינו מורינו הרב
שליט"א

מס' גיטין לד:

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ד' משה בן ד' שמוען דוב זצ"ל
רוחניו החשובה מרת חיה שרה בת ד' אריה ע"ה תנצב"ה.

~ המשך תורה ה' ח"א - "בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני וגו'" (תהלים נ"ח) ~

ו. רבנו הק' זי"ע ועכ"א כותב שמי עושה בשמחה גדולה כ"כ עד שאין רוצה בשום שבר עוה"כ בשבילה - הוא יכול

לידע בין קודם גזר דין לאחר גזר דין (עי"ש), איך
מבאר זאת רבינו הק'?

~ הודעה משמחת ~

♦ "לכבוד פורים המשולש - שחוק משולש" ♦

היות ובית המשפט הציוני כבר סיים לסדר את כל הארגונים
עם התיקים, הניירות, הפרוטוקולים, האישומים, הסיפורים,
העלילות, שיש להם על צדיק דורינו מורינו הרב שליט"א -
מי שרוצה שיהיה לו שמחה משולשת אפשר להשיג את
הארגונים האלו ולעבור עליהם (זה לוקח בערך שלשה ימים
ושלשה לילות) - ולשחוק שחוק משולש, א. מי המאשימים, ב.
את מי מאשימים, ג. ומה מאשימים, וצריך לדעת שזה רק
התחלת השחוק, אבל השחוק המרכזי יהיה בקרוב כשנוכה
לבנין בית המקדש השלישי.

זה הכל עכשיו מתפרסם לרגל פורים יחד עם מורינו הרב
שליט"א בחומה השלישית. (הסבר מורחב בעמוד ז)

כי המצוות הם קומה שלימה, - והם מחיינ כל
הקומות, הן קומת אדם - הן קומת עולם - הן קומת שנה -
כי עולם שנה נפש - הן מקבלין החיות מהמצוות כמו
שכתוב (תהלים ל"ג) "וכל מעשהו באמונה", וכתוב "כל
מצוותיך אמונה (שם קי"ט), - והקב"ה הוא אחדות פשוט
עם המצוות - וכשמעשה הקב"ה כתקונן וכסדרן אז
הקב"ה משמח בהם ומתענג בהם כמו שכתוב (שם ק"ד)
"ישמח ה' במעשיו", כמו בעל מלאכה שעושה איזה כלי
והכלי הוא יפה - אזי הוא מתענג בה - והשמחה של
הקב"ה היא מלוכת בהמצוות כי הם אחדותו - ומי
שעושה המצוות בשמחה מהמצוה בעצמה, נמצא כשנכנס
בהשמחה שבמצוה, הוא נכנס בשמחת הקב"ה שמשמח
במעשיו, וזה בחי' (שם קמ"ט) "ישמח ישראל בעושיו".

ו. מה יוצא לפי זה?

נמצא, כשיש איזה צער ודין בעולם, שנה, נפש, - אזי בוודאי נגרע משמחת הקב"ה, כמו שכתוב (בראשית י')
"ויתעצב בלבו", וכמו שאמרו (סנהדרין ט"ו) שכינה מה אומרת, קלני מראשי וכו', וזה שנכנס בתוך השמחה יכול
בוודאי לידע לפי ענין השמחה, אם הוא קודם גזר דין או לאחר גזר דין.

~ שבחו של צדיק ~

(מתוך ספר 'שבחו של צדיק' - ליקוט נפלא מדברי צדיקי הדורות זי"ע ועכ"א בנדולת נוראות רבינו הקדוש הננמ"ח זי"ע ועכ"א
שליקט הרה"ח רח"ש ראמנבערג שליט"א מחשובי חסידי ברסלב)

הצה"ק רבי מרדכי שלמה מבאיאן זי"ע ועכ"א

(ליום היארצייט - ה' אדר)

הרה"ח רבי בירך רובינזון ז"ל נכנס פעם אצל האדמו"ר מבויאן זצ"ל כדי למכור לו את ספרי רבנו.

הוציא האדמו"ר את הספר 'ליקוטי הלכות' מהארון, והראה אותו לר' בירך בהדגישו
כי הוא לומד את ספריהם של רבינו הק' ותלמידו מוהרנ"ת. בנו של האדמו"ר -
שהיה נוכח באותו מעמד - לקח מידו של ר' בירך את הספרים וקנה אותם.

הרה"ח ר' יעקב דב הלוי ז"ל מזקני אנ"ש שלח פעם כדורון את הספה"ק "עלים
לתרופה", להאדמו"ר רמ"ש מבויאן. לאחר מכן כאשר בא ר' יעקב דב לבקרו אמר לו
האדמו"ר: "איני יודע מה רצו... מוהרנ"ת? איך זעה דא נאר גיט'ס!" - [אני רואה פה רק טוב!],
ולאחר מכו הראה לו שיש לו עוד ספרי ברסלב בביתו.

ח. מה מבאר רבינו הק' איך יודעים על איזה חלק מהקומה נגזר הדין?

גם יכול לידע על איזה חלק מהקומה נגזר הדין, כי יודע לפי קומת המצוות: אם אין יכול לעשות בשמחה ראשי המצוות, היינו מצוות התלויות בראש, ידע שהדין נגזר על ראשי עולם, שנה נפש, - וכן בשאר קומת המצוות.

ט. איך מקשר רבנו הקדוש זאת למ"ש חז"ל "זכרהו מאחד בשבת"?

וזהו שאמרו חז"ל (מכילתא ועי' ביצה טז.) בשבת: זכרהו מאחד בשבת - היינו שמחת ותענוג עוה"ב שהוא בחי' "שבת" ירגיש בשבת ימי המעשה שהם בחי' מעשה המצוות שבהם נבראו עולם, שנה נפש.

י. היכן מרומז בחז"ל הק' הענין שצריך לעשות המצוות בשביל השמחה של קיום המצוות לבד ולא בשביל שכר עוה"ב?

וזהו (דברים כ"ד) "ביומו תתן שכרו" - שיהא שכרו מהמצוות בעצמן, "ולא תבא עליו השמש" - שלא יעשה המצוות בשכר עוה"ב, שהיא אחר ביאת שמשו, אחר מותו.

~ מילתא רבדיחותא ~

רבנו הקדוש הזהיר מאד על השמחה ואמר שמגדול התנבחות המלחמה אי אפשר לשמוח רק ע"י 'מילתא דשמוחא' ואמר שצריך שלשה תנאים לזה, א. לא לפנוע בשום בריה, ב. שלא יהיה ניכול פה ח"ו, ג. ולא לחשוב להתנאות בזה.

כולם כורעים ומקללים את המן

הגה"ח מגדולי מזכי הרבים בדורינו אחד המגידים שליט"א תיאר - מה שהיה קורה כשהמן היה עובר ברחוב - אנשים סוחבים מהחנות חבילות כבדות והילדים נגררים אחריו אחד עם תבנית ביצים ואחד עם בקבוקים שמן וכו' וכו' בקושי נושמים - והנה המן מגיע וצריך עכשיו לעזוב את כל החבילות באמצע הדרך, ונעשה בהלה עצומה, הילדים בוכים - אבל אין ברירה צריך עכשיו לכרוע ולהשתחוות למטורף הזה... וכולם כורעים ומשתחווים ומקללים אותו קללות נמרצות - אבל המן לא רואה שום דבר העיקר הכבוד הנפלא שמכבדים אותו.

8 >>> המשך הסיפורים מעמוד 8

הצדיק נרדף ממדינה למדינה - ומעיר לעיר

ג. אבל כוחות הרשע - בראותם כי כלתה אליהם הרעה - והצדיק הקדוש והנורא היפר להם כל מחשבתם ומשבש להם כל המערכות כי כל תכלית מדינתם הוא כדי להעביר עם ישראל מהתורה הקדושה ולעקור את האמונה הק' (עי' בספר "שיחות הרב" ע' ק"ג דיבורי הרב שליט"א "חיצונים" זה אותיות "ציונים" והאות ח' זה שעל ידי החטא הקימו את המדינה להכחיד את עם ישראל, "הם חרטו על דגלם להרוג להשמיד לאבד ולעקור למגר כל נקודה של יהדות כל זכר של קדושה כל זכר של צניעות" עיי"ש עוד) והנה עומד להם הצדיק כמו עצם בגרון ומחזיר אלפים ורבבות בתשובה - וזה ממש הסוף שלהם, ולכן גמרו אומר לרדוף את הצדיק עד חרמה, והתחילו בהסתה פרועה נגד הצדיק ורדפו אותו מעיר לעיר וממדינה למדינה באופן שאין לשער ואח"כ עצרו אותו בבית סוהר כשנתיים ר"ל - וחשבו שהצליחו וידעם על העליונה ח"ו ח"ו.

לך כנוס את כל היהודים - ותעל שועתם אל האלקים

ד. אבל הצדיק בוטח בהשי"ת וחסד יסובבנהו - הצדיק הוא כל כולו אמונה כל כולו תפילה וזה החינוך שמחנך אלפי ורבבות תלמידיו ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע - ודוקא מתוך צרה המציאם פדות ורווחה - מורינו הרב שליט"א הכריז שאין לנו אלא תפילה ובקשה למלך ק-ל חי וקיים ואכן כל זמן הגלות של הצדיק תפסו אומנות אבותינו בידינו והתכנסו לתפילות וזעקות ושוועות בכותל המערבי ובחברון וכו' ואמירת רבבות רבבות תיקוני הכללי ושוב עצרת ושוב יום תפילה.

הקידוש ה' הנורא שהדהד בכל העולם כולו

ה. ודוקא מתוך המצב הנורא התגלה פאר ויופי גדולת הצדיק ואנשיו הק' שהכריזו בקולי רעש גדול שאין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים - ואדרבא זה עוד יותר ויותר הכניע את הקליפה הציונית שכל מטרתם היא כוחי ועוצם ידי ואני עושה ואני פועל... וכאן רואים ציבור ענק שמפרסמים בקול אדיר וחזק שהכל הכל הוא הבל הבלים - ורק השי"ת לבדו הוא מושיע וחוץ מזה הכל דמיונות.

"ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם"

ו. ופתאום ברגע אחד הכל מתהפך ובאיזה יום אנו מתבשרים שהצדיק יוצא ברוב פאר והדר - באופן שלא שיערו בכלל, כל כוחות הרשע כל הזמן התיימרו שידם על העליונה ועוד משפט ועוד דיון ולא נראה בכלל הסוף של הצרה - אבל יושב בשמים ישחק ה' ילעג למו, ה' הפיר מחשבות עמים - והשקר מוכרח להכניע את עצמו בפני האמת הקדושה - כי השי"ת לבד הוא קובע והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים - ורבינו הק' אמר נצחתי ואנצח - תשועתם היתה לנצח ויחיהם בכל דור ודור.

היכל משה ואהל שרה

הגליון מוקדש לע"נ הרה"ח ר' משה בן ר' שמעון דוב זצ"ל
וונתנו החשובה מרת חיה שרה בת ר' אריה ע"ה תנצב"ה.

פרשת תצוה-זכור ~ ז' אדר תשפ"ה ~ גליון תק"א - שנה י"א

שפ"ר אמר נחמני

(מ"מרא דרב"א במסכת נדרים דף נ"ד ע"ב)

שאלות
ותשובות
בפירוש רש"י
על פרשת השבוע
(לקוחים מהספר
"משה שפיר קאמרת")

תמיד", ואינה אלא מיום ליום, וכן במנחת חביתין
נאמר (ויקרא ו' י"ג) "תמיד", ואינה אלא מחציתה
בבקר ומחציתה בערב.

ז. היכן מצינו שתמיד היא באמת "תמיד" כל הזמן?

אבל "תמיד" האמור בלחם הפנים, משבת לשבת היא.

ח. "יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר", מה בוונת

הכתוב? (כי אין לומר שיהא מדליק אותה מערב עד בקר).

תן לה מדתה שתהא דולקת מערב עד בקר, ושיערו
חכמים חצי לוג (לכל נר ונר) ללילי טבת הארוכין.

ט. ומה יהיה בלילות הקצרים יותר?

וכן לכל הלילות, ואם יִנָּתַר אין בכך כלום, (שאם ישאר
מן השמן בלילות הקצרים אין חוששין לזה).

י. "ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך וגו', מה לומדים

מזה שכתוב "אליך", (כי לכאורה הוא מיותר, וגם סתירה
למה שכתוב אח"כ "לכהנו לי" שיקריב אותו להשי"ת - שי למורא
עפ"י ביאורים).

לאחר שתגמור מלאכת המשכן, (שאו "בשבעת ימי
המילואים" היה משה כהן - כמו שפירש"י (כ"ט כ"ד), ולכן
אמר הקב"ה ואתה הקרב "אליך", שגם הם יהיו כהנים
ויתקרבו למעלתו של משה - שי למורא).

יא. "לקדשו לכהנו לי", מה הם שתי הלשונות "לקדשו"
"לכהנו"?

לקדשו להכניסו בכהונה על ידי הבגדים, (פי' שהכתוב
אומר "לקדשו" ומה היא הקדשה "הכהונה", ולכן לא כתיב
"לקדשו ולכהנו" עם וא"ו, כי זה דבר אחד - עפ"י משכיל
לדוד), שיהא כהן לי.

יב. מה הוא לשון "כהונה"?

ולשון "כהונה" - "שרות", שנטריא"ה בלע"ז, (שרות
- אוצר לעזי רש"י).

יג. "ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפור" וגו', מה הוא

חשן?

תכשיט כנגד הלב.

מי שמעוניין בשאלות מתחילת הפרשה

אפשר לקבל בישיבת ברסלב עיר העתיקה

וכן אצל הרב אהרן שושן הי"ו בחצר ביהמ"ד ברחוב עידו הנביא

א. ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך "שמן זית

זך" וגו', איך יהיה זך?

בלי שמרים.

ב. איך עושים זאת שיהיה בלי שמרים?

כמו ששנינו במנחות (פ"ו). מגרגרו בראש הזית וכו',
(מניחו להתבשל עד שנעשה גרגרים בראש הזית באילן,
ועוד פירוש שמלקטן בראש הזית בגבה שבאילן במקום
שהזיתים מתבשלים קודם מפני שהחמה זורחת שם תמיד -
שי למורא).

ג. "כתית למאור", מה פירושו?

הזתים היה כותש במכתשת ואינו טוחן בריחים, כדי
שלא יהא בו שמרים. (וצריך שני דברים: 1) "זך" -
שמגרגרו בראש הזית, 2) "כתית", - שיכתוש במכתשת ולא
טוחנן בריחים - עפ"י גור אריה).

ד. איך היו עושין שמן למאור, ואיך שמן למנחות?

ואחר שהוציא טיפה ראשונה, מכניסין לריחים
וטוחנן, והשמן השני פסול למנורה וכשר למנחות,
שנאמר "כתית למאור" ולא "כתית למנחות". (ומה
שכתוב להלן (כ"ט ב') ועשרון סלת כלול בשמן "כתית",
לא לחובה נאמר אלא להכשיר למנחות גם שמן כתיב, וכמו
שפירש"י שם - עפ"י ספר זכרון).

ה. "להעלות נר תמיד", מה לומדים מזה שכתוב

"להעלות" ולא "להדליק"?

מדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה, (ולא ידליק
הפתילה ויניחנה והיא מדלקת עצמה והולכת - עפ"י גור
אריה).

ו. מה הכוונה "נר תמיד"?

כל לילה ולילה קרוי תמיד, (ולא שתהא דולקת תמיד כי
להלן כתוב "מערב עד בוקר"), כמו שאתה אומר "עולת

יד. מה הוא אפוד?

(לשון רש"י): "ואפוד" - לא שמעתי ולא מצאתי בברייתא פירוש תבניתו, ולבי אומר לי שהוא חגור לו מאחוריו, רחבו כרוחב גב איש, כמין סינר שקורין פורטיינ"ט (חגורה - אוצר לעזי רש"י), שחוגרות השרות כשרוכבות על הסוסים כך מעשהו מלמטה.

זו. מהיכן מוכיח רש"י שהאפוד היא חגורה?

שנאמר "ודוד חגור אפוד בד", למדנו שהאפוד חגורה היא.

זו. האם היא רק חגורה?

ואי אפשר לומר שאין בו אלא חגורה לבדה, שהרי נאמר "ויתן עליו את האפוד" ואחר כך "ויחגור אותו בחשב האפד", ותרגם אונקלוס "בהמין אפודא", למדנו שהחשב היא החגור והאפוד שם תכשיט לבדו.

יו. ולמה אי אפשר לומר ששתי הכתפות הם האפוד?

ואי אפשר לומר שעל שם שתי הכתפות שבו הוא קרוי אפוד, שהרי נאמר "שתי כתפות האפוד", למדנו שהאפוד שם לבד והכתפות שם לבד.

יח. מה מוכיח רש"י מכל הנ"ל?

לכך אני אומר שעל שם הסינר של מטה קרוי אפוד על שם שאופדו ומקשטו בו, כמו שנאמר (ויקרא ח' ז') "ויאפוד לו בו", והחשב הוא חגור שלמעלה הימנו והכתפות קבועות בו.

יט. מה מביא רש"י עוד ראיה שהאפוד הוא מין מלבוש (ולא רק חגורה או כתפות)?

ועוד אומר לי לבי שיש ראיה שהוא מין לבוש, שתרגם יונתן "ודוד חגור אפוד בד" - "כרדוט דבוץ", ותרגם כמו כן (שמואל ב' ו' י"ד) "מעילים" - "כרדוטיין", במעשה תמר אחות אבשלום "כי כן תלבשנה בנות המלך מעילים".

כ. "ומעיל וכתנת תשבץ" וגו', מה הוא "מעיל וכתנת"? 'מעיל' הוא כמין חלוק, וכן הכתנת, אלא שהכתנת סמוך לבשרו, ומעיל קרוי חלוק העליון.

כא. "כתנת תשבץ", מה הכוונה?

עשויין משבצות לנוי, והמשבצות הם כמין גומות העשויות בתכשיטי זהב למושב קביעת אבנים טובות ומרגליות, כמו שנאמר באבני האפוד "מוסכות משבצות זהב", ובלע"ז קורין אותו קשטונ"ש - (משבצות - אוצר לעזי רש"י).

כב. "מצנפת", מה פירושו?

כמין כיפת כובע, שקורין קויפ"א.

כג. מהיכן מוכיח זאת רש"י?

שהרי במקום אחר קורא להם מגבעות (להלן פסוק מ'), ומרגמינן "כובעין".

כד. "ואבנט", מה הכוונה?

היא חגורה על הכתנת, והאפוד חגרה על המעיל.

כה. היכן מצינו זאת?

כמו שמצינו בסדר לבישתן (ויקרא ח' ז'): "ויתן עליו את הכתנת, ויחגור אותו באבנט, וילבש אותו את המעיל, ויתן עליו את האפוד".

כו. "ועשו בגדי קדש", במה הם בגדי קדש?

מתרומה המקודשת לשמי יעשו אותם.

כז. "והם יקחו את הזהב" וגו', מה כוונת הכתוב?

אותם חכמי לב שיעשו הבגדים יקבלו מן המתנדבים את הזהב ואת התכלת לעשות מהם את הבגדים.

כח. ועשו את האפוד זהב תכלת וארנמן וגו' שתי כתפות וגו', בפסוקים אלו מוזכרים כל עניני האפוד (והחשן: 1) אפוד, 2) חשב, 3) כתפות, 4) אבני שֶׁהֵם, 5) משבצות, 6) שתי עבותות הזהב, 7) חשן משפט, 8) אבני החשן, 9) שרֶשֶׁת, 10) טבעות, איך רש"י מפרש אותם?

אם באתי לפרש מעשה האפוד והחשן על סדר המקראות, הרי פירושן פרקים - (לסירוגין - כאן מעט וכאן מעט - עפ"י באר מים חיים), לכך אני כותב מעשיהם כמות שהוא למען ירוץ הקורא בו, ואח"כ אפרש על סדר המקראות.

כט. מה הוא האפוד?

עשוי כמין סינר של נשים רוכבות סוסים וחוגר אותו מאחוריו כנגד לבו למטה מאציליו - (למטה מכנגד מרפקיו - עפ"י רש"י זכחים י"ח:), רחבו כמדת רוחב גבו של אדם ויותר ומגיע עד עקביו:

ל. איך מחובר החשב לאפוד?

ו"החשב" מחובר בראשו על פני רחבו, ולא במחט אלא מעשה אורג, ומאריך לכאן ולכאן כדי להקיף ולחגור בו.

לא. איך היו הכתפות?

ו"הכתפות" מחוברות בחשב אחד לימין ואחד לשמאל (מרוחקות זו מזו כשיעור הבדלת כתפים) מאחורי הכהן, לשני קצות רחבו של סינר, (סינר הוא האפוד כנ"ל), וכשזוקפן עומדות לו על כתפות.

לב. מה הם הכתפות?

והן כמין שתי רצועות עשויות ממין האפוד ארוכות כדי שיעור לזקפן אצל צוארו מכאן ומכאן ונקפלות לפניו למטה מכתפיו מעט.

לג. "ואבני השֶׁהֵם", היכן היו?

קבועות בהם, אחת על כתף ימין ואחת על כתף שמאל.

לד. "והמשבצות"?

נתונות בראשיהם לפני כתפיו, (דהיינו בקצה העליון של כל כתף - שי למורא).

תפילות ממורינו הרב שליט"א

(מתוך רבבות התפילות)

מתוך תפילה לעני לפורים

רבוננו של עולם, אים ונורא, אדון השמחה והחידה, אדון יחיד, שעליך נאמר "הוד והדר לפניו, עז וחדוה במקמו"; בשעה נוראה זו, שהיא בחינת יום הפורים, בשהשכינה הקדושה נכנסת לחצר המלך הפנימית לפני ולפנים לבקש רחמים על עמך ישראל הנתונים לבזה ולמשפה, לתרג ולאבד, וגלוי וידוע לעיני כל העמים ואין פוצה פה ומצפצף. בשעה שהשכינה אומרת "הבה לי בנים ואם אין מתה אנכי", השב לי את בני, ואם לא – אחזיר את כל העולם לתהו ובהו, "מאנה להנחם על בניה פי איננו". ביום נורא וקדוש זה של "ותלבש אסתר מלכות", בשהשכינה לובשת את בגדי הלבן שלה ונכנסת למקום שנכנסת ועומדת במקום שעומדת, במקום שאין רשות למלאך ושרף ומקטרג להפגם, וכל אדם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש" "והזר הקרב יומת". יום שהם"מ בעצמו מפחד להתקרב אל הקדש, כי אחת דתו להמית. יום שאין שום שליטה לקלפת המן-עמלק. יום של שמחה וחדוה בכל העולמות. יום של התעלות כל הגשמות למדרגה של קדם החטא. יום שאין בו שום עצבות וגון ואנחה. יום שכל אחד פושט את בגדי המשכא דחויא שלו, בגדי הגאווה שלו שה'מ'ן א'ח'ש'ו'ר'ש' – מ'ר'א'ש' ה'נ'ח'ש' מלבשים בהם, ויוצא בשמחה ובהדרה, בשירים ובמחולות בחוצות ובשוקים. יום שנאמר עליו "אמצאך בחוץ אשקך, גם לא יבוזו לי". יום שהחיצוניות נהפכת לפנימיות, וכל העולמות מקבלים הארה משער החמשים, וכל הגשמיים נהפכת לרוחניות, והיין נהפך ליין המשמר, ליין של קדם החטא, ליין שהמלאכים היו מוזגים לאדם הראשון. יום שכל העולמות עולים ומתעלים וחוזרים לשרשם שהיה קדם החטא. יום עליו נאמר – "ועבשיו...", שהוא השרש של כל הקדשות וכל השמחות, שבו כל המועדים עתידין להבטל "וימי הפורים האלה לא יעברו מתוך היהודים, וזכרם לא יסוף מזרעם". יום שהוא שרש לכל הנפסים והנפלאות, יום של קבלת התורה מחדש מאהבה. אנא, זבני ביום זה להפגם למעגלי השמחה התמידיים, שאינם פוסקים אף לרגע, לשמחה שאין לה קץ וגבול. זבני שתאיר עלי באורה במשך כל ימות השנה ללא הפסק של רגע קט, שמחה וחדוה אמיתית בך ובצדיקיך האמתיים, שמחה שאזכה על ידה לצאת מכל העברות והפגמים, מכל הנפילות והיאוש, באפן שלא אטעה עוד שום טעות ולא אכשל עוד בשום חטא ועון. אנא, זבני להתבודדיות של שמחה, רגן וגיל. זבני לערף תקוני הצות בבחינת כנורו של דוד, עד שמתוך השמחה העצומה אשפף לבי בפנים נכח פני אדני, בשעה שכל שערי השמים פתוחים, ואין שום חטא ועון יכול לעכב את תפילתי.

צדיק מושל יראת אלהים

כי הנה הכלל כי הממשלה ביד הצדיק לפעול פעולות כרצונו כמו שדרשו חז"ל "צדיק מושל וכו' מי מושל בי - צדיק. וזהו בחינת "יוסף הוא השליט" (ליקוטי מוהר"ן ל"ד ח"א).

"פורים עם מורינו הרב שליט"א - צדיק מצרה נחלץ

ב' אלפים-תתי"ז) לכבוד פורים כדאי לספר סיפור זה כדי שנזכה לזכור חסדי השי"ת - אסור לשכוח הנסים והנפלאות שהשי"ת עשה ויעשה ובפרט בענין התגלות צדיק דורינו, כולנו זוכים המצב הכאוב הרדיפות הנוראות שרדפו את מורינו הרב שליט"א ארבע שנים גלויות ממדינה למדינה ומעיר לעיר ואח"כ כאן באה"ק מאסרים מאסר ראשון ומאסר שני וכל פעם בעלילות שפלות שאחד סותר את השני - יקצרו המון ספרים לספר אפס קצהו - וכן זוכרים את העצרות תפילות בכותל המערבי, בחברון, וכן כל פעם שהיה משפט 8 שעות 10 שעות זעקות ושוועות ולא רואים סוף - והיה נראה שח"ו הדבר לא נגמר והלוואי שנזכה עוד לראות את הרב שליט"א פעם אחת - ופתאום השי"ת הראה ניסים ונפלאות ובאיזה יום מתבשרים שהצדיק יוצא לחירות לשמחת כל ישראל ובפרט רבבות תלמידי הצדיק - ועוד אנו זוכים להתפלל עם הצדיק כל יום ויום שבתות וחגים כבר יותר משלש שנים ב"ה "חסדי ה' כי לא תמנו".

המון ארגונים ותיקים שעבר עליהם הכלח - (בסיפור זה יש הסבר על השחוק המשולש שבעמוד א')

ב' אלפים-תתי"ח) וכדאי לספר עד היכן מגיע עוצם הנסים והנפלאות - כי בשעתו פרסמו בקו המידע של ברסלב מה שאמרו בבית המשפט הציוני שיש להם כ"כ הרבה ארגונים ותיקים אישומים על צדיק דורינו שליט"א שרק לסדר אותם יקח הרבה זמן - וזה עוד לפני שיתחילו לדון על כל תיק ותיק - אבל יושב בשמים ישחק - ופתאום הצדיק משאיר אותם עם כל הארגונים והתיקים ויוצא ברוב פאר והדר כמו שכתוב "ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות וגו' - וזה מצוה לפרסם ולספר התגלות השי"ת באופן נורא.

התפילות עם הצדיק - קידוש ה' ופירסום האמונה שאין דוגמתה

ב' אלפים-תתי"ט) ונוסף לכל הניסים והנפלאות עוד זכינו למתנות נפלאות שאף אחד לא שיער ותיאר לעצמו שנזכה לזה כל לילה להתפלל תפילת מעריב עם הצדיק (קרוב לאלף איש כ"י כל לילה) וכן בשבתות ויו"ט (כאלפים איש כ"י) ונתקיים הפסוק "כאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ" - וזה התגלות נוראה של קידוש ה' עצום שלא היה מעולמים קיבוץ קדוש מתקבצים סביב צדיק דורינו שליט"א ומתפללים בחיות ובנעימות שאין לשער קרוב לשעה - וזה מלחמה עצומה עם כוחות הרשע שרך רוצה לקרר הניצוץ הקדוש שבוער בלב כל יהודי, ורבינו הק' אומר (ליקו"מ ח"ב תורה א') שהתפילה היא בגלות שרוצים לגמור את התפילה והצדיק הוא גואל את התפילה ומחנך ציבור גדול אנשים נשים וטף שעיקר החיות היא התפילה, וזה ממש סימן של הגאולה הקרובה שנזכה לבנין בית מקדשינו ותפארתינו כמ"ש כי ביתי בית תפילה יקרא לכל העמים.

הצדיק מברך - והילד מתהפך לגמרי

ב' אלפים-תת"ך) סיפר יהודי שהיה לו מצב מאוד כאוב בבית אחד מהבנים שלו תקופה של הרבה זמן לא רצה לדבר איתו - והנ"ל הגיע לביתו של מורינו הרב שליט"א וסיפר לו הענין והרב שליט"א התקשר לביתו והתחיל לדבר דברי חיזוק וזה בכלל לא היה לאותו בן שמדובר עליו - והנ"ל תמה מה הקשר לכל הדיבורים האלו - אבל פלאי פלאות, למחרת בבוקר הבן מתעורר מהשינה ומחייך לאביו ומאז התהפך לגמרי ב"ה.

הצדיק הביע כאב עצום על גזירת לימודים של שפות עם ילדי ישראל

ב' אלפים-תתכ"א) לפני שבוע נכנס אחד מחשובי אנ"ש למורינו הרב שליט"א וכתב למורינו הרב שליט"א על הגזירה הנוראה שגזרו הציונים שר"י ללמוד אנגלית במסודות החינוך - ומורינו הרב שליט"א הביע כאב עצום על הדבר וראו על פניו צער עמוק - ואמר "צריך להוציא הלימודים מהחדר".

השי"ת תובע את עלבון הצדיק - (סיפור נורא שהיה השבוע)

ב' אלפים-תתכ"ב) השבוע פורסם בכל העולם מה שהיה בבית הלבן בארה"ב שנשיא ארה"ב רצה לעשות שלום בין אוקראינה ורוסיה אבל ראש ממשלת אוקראינה שר"י (שברוב רשעותו מנע ממורינו הרב שליט"א להגיע לאומן על ראש השנה וגרם לצדיק צער נורא חוץ מזה שהרב שליט"א אמר שצריך להמתין דינים ולמנוע שפיכות דמים ה"י ולהמתין המלחמה הנוראה שפרצה ר"ל והנשיא הזה גרם צער נורא זה) התעקש וזרקו אותו החוצה בבושת פנים, וזה פורסם בכל העולם כולו.

~ מגילת הצדיק ~

א. ויהי בימי הציונים - אין ויהי אלא לשון צרה - עם ישראל עם קדוש אשר השי"ת בחר בנו מכל עם ורוממונו מכל לשון - והשי"ת אוהב אותנו אהבה רבה אהבת עולם, וכל אחד ואחד מישראל הוא יותר מבן יחיד להשי"ת, - ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו - והשי"ת ברוב רחמיו וחסדיו, מתוך אהבה ורחמנות אין סופית מייסרנו כאב רחמן כדי שנשוב אליו - וח"ו לא להיות נאבד משני עולמות - ועם ישראל עברו קרוב לאלפיים שנה גלויות הריגות ורדיפות משונאי ישראל גוים אכזרים ימ"ש, ואחרי שעברנו שואה נוראה שהשמידו כתשע מליון יהודים ע"י הנאצים ימ"ש - וב"ה ברוב רחמיו וחסדיו השאיר שארית הפליטה והגיעו כאן לארץ הקודש כדי לחיות חיים של תורה וקדושה ואמונה.

אבל כדי להיות ראויים באמת לגאולה אמיתית ונצחית, השי"ת מנסה אותנו בכור המבחן - ופתאום כאן באה"ק בתוך פלטרין של מלך הרשיעו רשעים והתחילו להסית ולהדיח לחיות חיי הפקר בלי תורה בלי מצוות באופן נורא ואיום - ורבבות רבבות יהודים שעלו לאה"ק מתמין ומטהרין וכו' וכו' הכניסו אותם לתאי הגזים של קיבוצים חילונים, ועינו אותם בעינויים קשים ומרים וגזזו להם הפיאות וחטפו הילדים שלהם, ושיקרו להם שהם נפטרו בבי"ח, קשה מאד להעלות על הכתב הזוועות - והיה עת צרה ליעקב חושך כפול ומכופל, ושכינה מה אומרת קלני מראשי קלני מזרועי - קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי איננו - אבל השי"ת עונה לה "מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה יש תקוה לאחריתך ושבנו בנים לגבולם".

"איש יהודי" - "איש יחידי"

ב. ומרדכי ידע את כל אשר נעשה - מרדכי הצדיק שבדורינו - השי"ת ברוב רחמיו וחסדיו עמד ושתל צדיקים בכל דור ודור, וזה לעומת זה מול מכול של אפיקורסות, מול מסע השמד של שלטון הרשע ה"י השי"ת חמל עלינו ושלח לנו מלאך מושיע את צדיק דורינו שליט"א מורינו הרב שליט"א - שהכריז מלחמה, מלחמה לה' בעמלק, וחרב שלף נגד צוררי השי"ת, ויצא כגבור ואיש מלחמה ולא נח ולא שקט וכתת רגליו מעיר לעיר ומכפר לכפר ימים ולילות לא נתן שינה לעיניו ותנומה לעפעפיו, והולך ומכריז בקול רעש גדול שמהדהד מסוף העולם ועד סופו להתוודע ולהגלות כי ה' הוא האלקים - "אין עוד מלבדו" - יש השי"ת ותורתו הק' וצדיקו הק' וחורן מזה הכל הבל הכלים דמיון כוזב.

וכל מקום אשר דבר המלך מגיע, שמחה וששון ליהודים - הצדיק אינו רואה לנגד עיניו שום דבר - אין עולם אין כלום אין מדינה אין שלטון, הצדיק מגיע ועומד היכן שרואה לנכון ומתחיל לצעוק ולזעוק כמ"ש "קרא בגרון אל תחשך", וכל מקום מתקבצים עוד ועוד יהודים צמאים לדבר ה' - וממש מתחילים לראות אור בעינים, מתחילים להרגיש מהו חיים של תורה, חיים של אמונה, והמונן המון חוזרים בתשובה - ועוד ועוד - והצדיק ממשיך לעיר הסמוכה ואח"כ לכפר הסמוך, וחורש את כל ארץ הקודש (הצדיק פעם אמר שאין מטר באה"ק שלא היה שם).

=>>> המשך הסיפורים לעיל בעמוד 2

דיבורים קדושים בוערים כלפידים ועובדות וסיפורים מצדיקי הדורות ומרבינו הקדוש והנורא הנחל נובע מקור חכמה זי"ע ועכ"א ותלמידיו הקדושים ובפרט מצדיק דורינו מורינו הרב שליט"א בענין שמירת גחלת החינוך הטהור בלי שום תערובות זרים ח"ו

הגה"ק רבי שמואל אויערבאך זצוק"ל

מגן החינוך הטהור

(ליום היארצייט - ט' אדר)

לחם בחירוף נפש עבור טהרת החינוך של תשב"ר הקדושים, והקים מוסדות ת"ת בלי לקחת פרוטה אחת מהציונים, ואמר שנוכח הגזירות של השלטונות על התורה הקדושה והאמונה אין עצה אחרת רק להתנתק מהם, ומספרים תלמידיו שכ"כ לקח ללבו הכאב הנורא של הגזירות על החינוך שעיי"ז לקח בריאותו ונסתלק מזה, זי"ע שנוכח לגדל בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות במסי"ג, אמן.

